

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

9.7.2007

B6-0279/02

PROJEKT REZOLUCJI

z wnioskiem o włączenie do porządku dnia debaty nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa

zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu

złożyli Annemie Neyts-Uyttebroeck, Sajjad Karim, Marco Cappato i Marios Matsakis

w imieniu grupy politycznej ALDE

w sprawie Pakistanu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Pakistanu

Parlament Europejski,

- uwzględniając Umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Pakistanu w sprawie partnerstwa i rozwoju, której zawarcie Parlament zatwierdził w dniu 22 kwietnia 2004 r.,
 - uwzględniając wspólną deklarację UE-Pakistan podpisaną dnia 8 lutego 2007 r. w Berlinie,
 - uwzględniając sprawozdanie w sprawie Dżammu i Kaszmiru (sprawozdanie Baroness Nicholson of Winterbourne) przyjęte dnia 24 maja 2007 r.,
 - uwzględniając pierwsze posiedzenie wspólnej komisji Pakistan-WE z dnia 24 maja 2007 r. w Islamabadzie,
- A. mając na uwadze, że co najmniej 16 osób zginęło, a dziesiątki osób zostały ranne w starciach między studentami a służbami bezpieczeństwa wokół Lal Masjid (Czerwony Meczet) w Islamabadzie;
- B. mając na uwadze, że Czerwony Meczet znalazł się na pierwszej linii zaciętej kampanii na rzecz wprowadzenia formy prawa koranicznego (szariatu) w Pakistanie;
- C. mając na uwadze, że ponad pięć lat po tym, jak prezydent Pervez Musharraf zadeklarował swój zamiar uregulowania sieci medres (szkół religijnych), istnieje wiele dowodów na to, że nie dokonał tego tak skutecznie, jak by należało;
- D. mając na uwadze, że przemoc związaną z rebelią rozszerzyła się na cały kraj i jest przyczyną licznych ofiar;
- E. mając na uwadze, że po samobójczym zamachu z 28 kwietnia podczas wiecu politycznego w okolicy Peszawaru, w którego wyniku zginęło 30 osób, a minister spraw wewnętrznych Aftab Ali Sherpao został ranny, nasiliły się obawy dotyczące bezpieczeństwa wewnętrznego; wówczas to Islamabad po raz pierwszy dopuścił zaangażowanie armii;
- F. mając na uwadze, że niezawisłość wymiaru sprawiedliwości została naruszona poprzez zawieszenie przez prezydenta Musharrafa przewodniczącego sądu najwyższego Iftikhara Chaudhary'ego dnia 12 marca 2007 r., czego skutkiem była seria dymisji ze stanowisk w wymiarze sprawiedliwości oraz protesty odnośnie naruszania jego niezawisłości;
- G. mając na uwadze, że władzę w Pakistanie sprawuje nadal rząd wojskowy, pomimo obietnic co do zmiany tej sytuacji, a prezydent Musharraf wykluczył powrót byłych premierów Benazir Bhutto i Nawaza Sharifa przed wyborami zaplanowanymi na koniec 2007 roku;

- H. mając na uwadze, że USA zwiększyły presję na Pakistan w związku z fiaskiem, jakie poniósł w ograniczaniu rozprzestrzeniania się terroryzmu;
- I. mając na uwadze, że Unia Europejska narzuciła klauzule dotyczące praw człowieka w umowach o handlu i współpracy tam, gdzie było to ekonomicznie i politycznie wskazane;
- J. mając na uwadze znaczące środki finansowe, jakie Unia Europejska przekazuje Pakistanowi na działania służące zmniejszeniu ubóstwa oraz rozwój sektora społecznego;
1. wzywa UE do zajęcia twardego stanowiska w kwestii zachowania klauzuli dotyczącej demokracji i praw człowieka w umowie o współpracy trzeciej generacji w celu nawiązania intensywnego dialogu politycznego na temat praw człowieka;
 2. popiera ustanowienie spotkań ekspertów w zakresie licznych dziedzin, w tym: dialog między religiami, walka z terroryzmem, przeciwdziałanie narkotykom, nierozprzestrzenianie broni, prawa człowieka oraz dobre zarządzanie jak stanowi wspólna deklaracja UE-Pakistan podpisana dnia 8 lutego 2007 r. w Berlinie; wzywa w szczególności do zbadania możliwości podjęcia z Pakistanem szczególnego dialogu na temat praw człowieka oraz powołania specjalnej podkomisji praw człowieka,
 3. podkreśla, że nie do przyjęcia będzie jakakolwiek próba zakłócenia procesu wyborczego oraz że należy znaleźć zgodny z konstytucją sposób przezwyciężenia kryzysu; wzywa Komisję Europejską do wysłania misji obserwacyjnej UE w celu obserwacji nadchodzących wyborów, które powinny odbyć się pod koniec 2007 r.;
 4. wzywa społeczność międzynarodową do wywarcia nacisku na prezydenta Musharrafa, by wywiązał się ze zobowiązań, a szczególnie tego z 1999 r., zgodnie z którym „siły zbrojne nie zamierzają zostać u władzy dłużej niż jest to absolutnie konieczne dla umożliwienia rozkwitu prawdziwej demokracji w Pakistanie”, oraz by wprowadził rzeczywistą kontrolę nad medresami, kontrolowanymi przez gotowe do użycia przemocy fanatyczne grupy religijne oraz umożliwił przeprowadzenie pełnych i uczciwych wyborów w 2007 r., a także by przywrócił w trybie pilnym rządy cywilne;
 5. z zadowoleniem przyjmuje Europejski konsensus w sprawie rozwoju oraz wyraźne zobowiązanie UE do wspierania krajów objętych konfliktem lub w sytuacji słabości państwa, oraz jej równie wyraźne zobowiązanie do pomocy w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju (MCR), włącznie z polityką powszechnej edukacji; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że edukacja stanowi w Pakistanie priorytet wspólnie uzgodniony przez Komisję i władze pakistańskie oraz że są obecnie w przygotowaniu nowe projekty oświatowe w prowincji Sindh oraz w północno-zachodnich prowincjach granicznych; wzywa UE do kontynuowania finansowej i technicznej pomocy w tym zakresie dla rządu Pakistanu; wzywa rząd Pakistanu do znacznego zwiększenia finansowego wsparcia publicznego systemu oświaty oraz do podjęcia działań na rzecz zreformowania tego systemu, zwłaszcza poprzez usunięcie elementów fanatycznych lub sprzyjających dżihadowi; a także do podjęcia natychmiastowych kroków w celu przywrócenia niezawisłości wymiaru sprawiedliwości;
 6. zwraca uwagę na proces wyborczy w 2002 r. dotyczący wyborów powszechnych, który oceniono jako obfitujący w nieprawidłowości;

7. wyraża ubolewanie, że od 2001 r. wojskowi wciąż dominują w polityce i w rządzie Pakistanu z cichym poparciem USA oraz Unii Europejskiej; wciąż pozostaje wyjątkowo zaniepokojony poważnymi i powtarzającymi się przypadkami łamania praw człowieka w Pakistanie;
8. zwraca uwagę na poważne obawy społeczności międzynarodowej w związku z rolą, jaką odgrywa Pakistan w rozprzestrzenianiu broni jądrowej;
9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich oraz rządowi Pakistanu.